

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: سیامک م.

۰۶ جولای ۲۰۱۷

"بگذار سخن بگویم"

دوستان و رفقای عزیز با درود،

احتمالاً کتاب: "بگذار سخن بگویم" را خوانده و یا نام آن را شنیده اید. این کتاب توسط یک مصاحبه گر به نام مونما ویزر به رشته تحریر درآمده که مصاحبه ایست با یک زن کارگر معدن اهل بولیویا، به نام: دومیتیلایا پاریوس د چونگارا. این کتاب توسط زنده یاد احمد شاملو و ع. پاشائی به فارسی ترجمه شده و چاپ پنجم آن در بهار ۱۳۷۹ توسط نشر میترا در تهران منتشر شده است.

این کتاب تنها یک خاطره نویسی نیست، بلکه کتابی آموزشی است برای کلاس های سندیکائی و خوراکی مفید و ضروری برای پیشروان و فعالان کارگری، جهت کار در میان کارگران، سازماندهی، برنامه ریزی، تبلیغات، جلب نیرو و مقابله با دولت، پولیس و کارفرما و ... کتاب سرشار از تجارب بی شمار عملی و ارزنده است که لازم است بارها و بارها توسط فعالان کارگری خوانده شده و درس های لازم را برای پیشرفت کارها از آن گرفت. به خصوص در شرایط کنونی ایران خواندن و به کار بستن آن برای کارگران معادن، زنان کارگر و خانواده هائی که همسرانشان را در اعتراضات همراهی می کنند، بسیار ضروری و مفید است.

لذا پیشنهاد می کنم آن را به هر طریق ممکن تهیه کرده و به دیگران نیز توصیه کنید و مطالعه جمعی و وسیع آن را برنامه ریزی کنید.

نسخه چاپی کتاب کمیاب است (اگر کسی نسخه ای از آن داشته باشد، می توان تکثیر و توزیع کرد) اما در برخی کتابخانه های اینترنتی از جمله کتابخانه "کتاب فارسی" به شماره ۱۷۲۰۲ و به آدرس:

www.KetabFarsi.com

موجود است. اگر عضو کتابخانه هستید، می توانید آن را مجانی دانلود کرده و پرینت بگیرید. اگر نه یا می توانید عضو شده و یا خریداری کنید.

در پایان، باید سپاسگزار شاملو و ع. پاشائی باشیم که با ترجمه این کتاب، خدمت بزرگی به جنبش کارگری ایران نمودند. به شرطی که قدر آن را بدانیم و بتوانیم در مبارزات روزانه بخوبی از آموزش های آن استفاده کنیم.

لطفاً این پیام را وسیعاً توزیع کنید و به ویژه به فعالان کارگری در داخل کشور برسانید.

شاد و موفق باشید

سیامک م

در باره بگذار سخن بگویم

شهادتی ست از دمیتیلّا

زنی از معادن بولیوی

«...هنگامی که شما از همه نعمتهای زندگی استفاده می برید؛ کارگران در اعماق بدبختی دست و پا می زنند، استخوانهایشان از سوء تغذیه به هم می پیچد و سیلی کوز ریه هاشان را پاره پاره می کند؛ و حالا، سینیورها! شما تشریف آورده اید سر آنها را هم با تفنگهایتان نشانه گرفته اید... ما کارگریم، برده نیستیم... آیا لحظه ای اندیشیده اید که کار معدن به چه چیزی شباهت دارد؟ آیا به عمق اندوه و بدبختی طبقه زحمتکش پی برده اید؟»

نه سینیورها!

تنها کاری که از دست شما بر می آید این است که مردم را بکشید... و اولین کاری که از دست شما ساخته نیست این است که در اقتصاد کشورتان سهمی داشته باشید. آیا می توانید این «توانستن» و «نتوانستن» را با هم مقایسه کنید و از آن نتیجه ای بگیرید؟...»

این مطالب گزیده ایست از کتاب «بگذار سخن بگویم» اثر یک زن کارگر بولیویائی ترجمه احمد شاملو.

زبان دمیتیلّا زبان زنی عامی ست که با آن، از طریق تجارب شخصی و سوابق مبارزاتی خویش از آغاز تا رهبری به تحلیل بنیادی نهضتها و جنبش های خلق بولیویا می پردازد. در آغاز چنین میخوانیم:

ترجمه این کتاب به طبقه کارگر ایران تقدیم می شود؛ به آنها که آگاهند و آنها که ناگزیر باید با آگاهی طبقاتی، تاریخی در خور تبار انسان، بنا نهند.